

LOCI COMMUNES SENTENTIOSORVM VERSVVM, EX
Elegijs Tibulli, Propertij,
& Ouidij,
à Ioh. Murmellio diligenter collecti.

NORIBERGAE,
Excudebant Ioannes Montanus,
& Vlricus Neuberus.

IOANNES MYRMEL
lius puero bonarum artium
studioſo.

EN tibi de tetrīs ſelectum ſordibus aurum,
Vt nitido ſias ditior eloquio.

En tibi de rigidis ſecreta roſaria ſpinis.
Vt citra uulnus florea ſerta pares.

En tibi ne noceant incauto gramina ponti,
Prompta uides ſtudijs optima quæq; tuis.

Qui Veneris numeros & erotica carmina ludunt,
Abdita ſub dulci melle uenena ferunt.

Hos puer euites, moneo, ne blanda uoluptas,
Te miſerum cogat turpia ferre iuga.

Inde tamen ſectos ſecuro pectore uerſus,
Fac diſcas, quos dat noſtra minerva tibi.

GVOLPH. LITHORVS
ad eundem.

Qui cupis ex uario tibi neſtere flore coronas,
Care poetarum hæc ſume uireta puer.

VONIAM MEMINIMVS
Gentiles & lubricos Poëtas non eſſe
iuuētuti tradēdos, ne cum paleis, ipſo
etiam grano priuentur, opera præciū
erit ſelectas & utiles quaſque ſententi-
as ab uniuerſis quantumuis alioqui impudicis, à Lu-
dimagistro examuſſim et ſolerter extractum iri, quibus
pro ſacetijs, pro moribus, pro maiori rerum experiētia,
pro quotidianis Prouerbijs, pro ſolatio, pro multo-
rum applicatione negotiorum, pro aliarum literarum
intelligētia, ſcholastici uti poſſint. Quales ſunt ex Naſo-
ne: Nitimur in uetitū ſemper, cupimus q; negata. Tur-
pius eijcitur, &c. Principijs obſta, ſerò medicina para-
tur. Ocia ſi tollas, periere cupidinis arcus. Quod caret
alterna requie durabile non eſt. His enim & conſimili-
bus Poëtarū floribus, non ſolum Chriſtiani et Theolo-
gi in ſuis ſcriptis uſi ſunt, ſed & ſacraſſimarum Le-
gum gloſſæ paſſim reſperſe ſunt eis. Per-
quirantur ergo in Naſone, cetera
risq;. Qui enim è nuce nucle-
um eſſe uult, frangit
nucem.

Ex Iſidoneo germanico Iacobi Vuimphelingij,
de floribus Poetarum Cap. 3.

ALBII TIBULLI EQV
tis Romani Versus selecti ex
primo Libro Elegiarum.

Sis modicis contentus, opum & ma-
gistratum contemptor.

Divitiis alius fuluo sibi congregat auro,
Vt teneat culti iugera magna soli.

Quem labor assiduus vicino terreat hoste,
Martia cui somnos classica pulsa fugit.

Me mea paupertas vitæ traducat inertis,
Dum meus assiduo luceat igne focus.

Exiguis nihil est detrahendum.

At vox exiguo pecori furesq; lupiq;

Parcite, de magno est præda petenda grege.

Tempore omnia peraguntur.

Longa dies homini docuit parere leones,

Longa dies molli saxa peredit aqua.

Annus in Apricis maturat collibus uvas,

Annus agit certa lucida signa uice.

Tempus iuuentutis non est terendum.

At si tardus eris, errabis, transiet ætas,

Quam cito, non segnis stat remeatq; dies.

Quam cito purpureos deperdit terra colores,

Quam cito formosus populus alta comas,

Quam iacet infirmæ uenêre ubi fata senectæ,

Qui prior Elæo est carcere missus equus.

Vidi iam iuuenem, premeret cum serior ætas,

Mærentem stultos præterisse dies.

Beneficio carminū homo fit immortalis.

Carminē purpurea est nisi coma, carminani sunt,
Ex humero Pelopis non nituisset ebur.

Quem referunt Musæ, uiuet, dum robora tellus,

Dum cœlum stellas, dum uehet annis aquas.

Laudes uini decantantur.

Ille liquor docuit uoces inflectere cantu,

Mouit & ad certos nescia membra modos.

Bacchus & agricolæ magno confecta labore,

Pectora tristitiæ dissoluenda dedit.

Bacchus et afflictis requiem mortalibus adfert,

Crura licet dura compede pulsa sonent.

Vtendum est florida ætate,

At tu, dum primi floret tibi temporis ætas,

Vtere, non tardo labitur illa pede.

Periurium pœna manet.

Ah miser, & si quis primo periuria cælat.

Sera tamen tacitis pœna uenit pedibus.

Lucri cupiditas multos laboribus

& periculis exponit.

Lucra petens habili tauros adiungit aratro,

Et durum terræ rusticus urget opus.

Lucra petituri parentia per freta uentis.

Ducunt instabiles sydera certa rates.

Pudicitia non est auro uendenda.

Admonui quoties, auro ne pollue formam,

Sæpe solent auro multa subesse mala.
Ex diuitijs & auro bella sunt exorta.
Quis fuit horrendos primus qui protulit enses?
Quàm ferus, & uerè ferreus ille fuit.
Tunc cædes hominum generi, tunc prælia nata,
Tunc breuior diræ mortis aperta uia est.
At nihil ille miser meruit, nos ad mala nostra
Vertimus, in sæuas quod dedit ille feras.
Diuitis hoc uitium est auri, nec bella fuerunt,
Faginus astabat quum scyphus ante dapes.
Non arces, non uallus erat, somnumq; petebat
Securus uarias dux gregis inter oues.
Furor bellorum pessimus est, meliusq; est
domi pauperem uiuere, quàm bellan-
do cruentas opes quæritare.
Quis furor est atram bellis accersere mortem?
Imminet, & tacito clam uenit illa pede.
Non seges est infra, non uinea culta, sed audax
Cerberus, & Stygia nauita puppis aqua.
Illic percussisq; genis, ustoq; capillo
Errat ad obscuros pallida turba lacus.
Quàm potius laudandus hic est, quem prole parata
Occupat in parua pigra senecta casa.
Ipse suas sectatur oues, at filius agnos,
Et calidam fesso comparat uxor aquam.
Pacis præconiã.
Interea pax arua colat, pax cãdida primum
Duxit araturos sub iuga curua boues.

Pax aluit uites, & succos condidit uua.
Funderet ut nato testa paterna merum.
Pace bibens uomereq; uigent, ac tristia duri
Militis in tenebris occupat arma situs.
Rusticus è lucoq; uehit male sobrius ipso.
Vxorem plaustro progeniemq; domus.

EX SECVNDO LIBRO ELE-
giarum Tibulli.

Festis diebus rei diuinæ uacandum est.
Luce sacra requiescat humus, requiescat arator,
Et graue suspensio uomere cesset opus.
Soluite uincla iugis, nunc ad præsepia debent
Plena coronato stare boues capite.
Omnia sint operata Deo, non audeat ulla
Lanificam pensis imposuisse manum.
Castitas munditiesq; superis accepta est.
Casta placent superis, pura cum ueste uenite,
Et manibus puris sumite fontis aquam.
Mala prædæ.
Ferreã non Venerem, sed prædam secula laudant,
Præda tamen multis est operata malis.
Præda feras acies cinxit discordibus armis,
Hinc cruor, hinc cædes, mors propiorq; uenit.
Præda uago iussit geminare pericula ponto,
Bellica tum dubijs rostra dedit ratibus.
Spei commoda.

Iam mala finissem leto, sed credula uitam
Spes fouet, & melius cras fore semper ait.
Spes alit agricolas, spes sulcis credit aratis
Semina, quæ magno sænore reddat ager.
Hæc laqueo uolucres, hæc captat arundine pisces,
Cum tenues hamos addidit ante cibos.
Spes etiam ualida solatur compede uinctum,
Crura sonant ferro, sed, canit inter opus.

EX TERTIO LIBRO ELE
giarum Tibulli.

Opes non leuant nos curis.
Non opibus mentes homini curæq; leuantur.
Nam fortuna sua tempora lege gerit.
Nocturna somnia sæpe uanos
timores inijciunt.
Somnia fallaci ludunt temeraria nocte,
Et pauidis mentes falsa timere iubent.
Fœminæ sunt inconstantes.
Ah crudele genus, nec fidum fœmina nomen,
Ah pereat, didicit fallere si qua uirum.
Blandis uerbis homines exorantur.
Ergo ne dubita blandas adhibere querelas,
Vincuntur molli pectora dura prece.
Fructus ante maturitatem non
sunt carpenti.
Quid si fraudare iuuat uitem crescentibus uuis?

Et

Et modo nata mala uellere poma manu?
Mente contristata simulare gau
dium difficile est.

Hæc mihi difficile est imitari gaudia falsa,
Difficile est tristi fingere mente iocum.
Nec bene mendaci risus componitur ore,
Nec bene sollicitis ebria uerba sonant.
Fœliciter sapit is, q̄ periculo alieno sapit.
Vos ego nunc moneo, fœlix quicumq; dolore
Alterius discas posse carere tuo.

PROPERTII AVRE

lij Nautæ uersus selecti, ex secundo li
bro Elegiarum.

De suis quisq; uerba facit, *tractant fabæ
liæ fabæ.*
Nautæ de uentis, de tauris narrat arator.
Enumerat miles uulnera, pastor oues.
Amor non est sanabilis.
Omnes humanos sanat medicina dolores.
Solutus amor morbi non amat artificem.
Furor fit læsa sæpius, patientiã.
Non solum taurus ferit uncis cornibus hostem,
Verum etiam instanti læsa repugnat ouis.
Omnia mutantur.

Omnia uertuntur, certe uertuntur amores,
Vinceris, aut uincis, hæc in amore rota est.
Magni sæpe duces, magni cecidere tyranni,

A 5

Et

Et Thæbe steterant, altaq; Troia fuit.
Fœmine sunt fallaces, uarię et mutabiles,
Sed uobis facile est uerba & componere fraudes,
Hoc unum didicit fœmina semper opus.
Non sic incerto mutantur flamine Syrtis.
Nec folia hiberno tam tremefacta noto.
Quam cito, fœminea non consistat foetus in ira,
Siue ea causa grauis, siue ea causa leuis.
Volũtas sepe laudanda est ubi uires defun-
Quod si deficiant uires, audacia certe
Laus erit, in magnis & uoluisse sat est.
Nihil infœlicius homine, qui tur-
pi amore captus est.
Durius in terris nihil est quod uiuat amante,
Nec modo si sapias quod minus esse uelis.
Figura, colorq; naturalis, nemini uitio da-
Ut natura dedit, sic omnis recta figura, (un-
Turpis Rhomano Belgicus ore color.
Securius est duo habere, quam unum.
Nam melius duo defendunt retinacula nauem,
Tutius & geminos anxia mater alit.
Senio & uetustate confecta quiescunt
Miles depositis annosus secubat armis,
Grandæuiq; negant ducere aratra boues.
Putris & in uacua requiescit nauis arena,
Et uetus in templo bellica parma uacat.
Nihil homini est diuturnum.
Nec forma æternum, haud cuiq; est forma perennis,
Longi

Longius aut propius mors sua quenq; manet.
Mala uini.
Vino forma perit, uino corrumpitur etas,
Vino sepe suum nescit amica uirum.

EX TERTIO LIBRO ELEA-
giarum Propertij.

Post obitum maior laus bonis
& doctis provenit.
Omnia post obitum fingit maiora uetustas,
Maius ab exequijs nomen in ora uenit.
Decus ingenio comparatum mortẽ eua-
dit, ædificia autem uel maxime sum-
ptuosa, uetustate destruuntur.
Nam neq; Pyramidum sumptus ad sydera ducti,
Nec Iouis Elæi cælum imitata domus.
Nec Mausolæi diues fortuna sepulchri,
Mortis ab extrema conditione uacat.
Aut illis flamma, aut imber subducat honores,
Amorum aut ictus pondere uicta ruent.
At non ingenio quæsitum nomen ab æuo
Excidet, ingenio stat sine morte decus.
Cuiuscunq; conditionis homines
mors rapit ad inferos.
Haud ullas portabis opes Acherontis ad undas,
Nudus ad infernas stulte uehere rates.
Victor cum uictis pariter miscetitur umbris.

Consula

Consule cum Mario capte Iugurtha sedes.
Lydius Dulichio non distat Cræsus ab iro.
Optima mors parca quæ uenit apta die.
Seruorum est munus, non mentiri.
Omnis enim debet sine uano nuncius esse,
Maioresq; timens seruus habere fidem.

Mala auariciæ,

Ergo sollicitæ tu causa pecunia uitæ es,
Per te immaturum mortis adimus iter.
Tu uitij hominum crudelia pabula præbes.
Semina curarum de capite orta tuo.
In nautas & mercatores, periculis ma-
ris se ob auariciam exponentes.

Ite rates curuæ, & lethi quoq; texite causas,
Ista per humanas mors uenit acta manus.
Terra parum fuerat, terris adiecimus undas,
Fortune miseras auximus arte uias.
Ancora te teneat, quem non tenuere penates,
Quid meritum dicas, cui sua terra parum est?
Ventorum est quodcumq; paras, haud ulla carina
Consenuit, fallit portus & ipse fidem.
Natura insidians pontum substrauit auaricis,
Vt tibi succedat, uix semel esse potest.

Onus cui impar sis, ne subiueris.

Turpe est quod nequeas capiti committere pondus,
Et pressum inflexo mox dare terga genu.
Omnia non pariter rerum sunt omnibus apta,
Fama nec ex æquo ducitur ulla iugo.

Varias hominibus dotes natura distribuit
Sunt quibus Eleæ concurrat palma quadrigæ,
Sunt quibus in celeres gloria nata pedes.
Hic satus ad pacem, hic castrensibus utilis armis,
Nature sequitur semina quisq; sue.
Experientia est prouidentiae magistra,

Venturam melius præfagit nauita mortem,
Vulneribus didicit miles habere metum.

Aurum nunc in terris dominatur.

Aurum omnes uicta iam pietate colunt.
Auro pulsa fides, auro uenalia iura.
Aurum lex sequitur, mox sine lege pudor.
Mors est ineuitabilis.

Sed tamen huc omnes, huc primus & ultimus ordo,
Est mala, sed cunctis ista terenda uia est,
Exoranda canis, tria sunt latrantia colia,
Scandenda est torui publica cymba senis.
Ille licet ferro cautus se condat & ære,
Mors tamen inclusum protrahit inde caput.
Nireæ non facies, non uis exemit Achillem,
Cræsum aut Pactoli quas parit humor opes.

EX QVARTO LIBRO ELE-
giarum Propertij.

Iusta causa uirtutem militis promouet,
iniusta deprimit.
Frangit & attollit uires in milite causa,
Quæ nisi iusta subest, excutit arma pudor.

Ab inferis non licet quēquam reuocare,
Panditur ad nullas ianua nigra preces.
Cum semel infernas inuerrunt funera leges,
Non exorato stant adamante uie.

PVBLII OVIDII

Nafonis Versus selecti ex unico Libro
Epistolarum Heroidum.

In deceptores puellarum.

Fallere credentem non est operosa puellam
Gloria, simplicitas digna fauore fuit.
Facta à fine, non ab euentu, sunt uel
probanda uel improbanda,
Exitus acta probat, careat successibus opto,
Quisquis ab euentu facta notanda putat.
Intracta delibare iucundum est.
Est aliquid plenis pomaria carpere ramis,
Et tenui primam diligere ungue rosam.
In leuitatem nimij cultus.
Sint procul à nobis iuuenes ut foemina compti,
Fine coli modico forma uirilis amat.
Interdum requiescendum est.
Quod caret alterna requie durabile non est,
Hæc reparat uires, fessaq; membra leuat.
Quæ merito pateris, facile ferēda sunt,
Leniter ex merito quicquid patiare, ferendum est,
Quæ uenit indigne pœna, dolenda uenit.

Cygnus

Cygnus uicina morte solito dulcius canit.
Sic ubi fata uocant, uadis abiectus in herbis
Ad uada Meandri concinit albus olor.
Coniugium inæqualium malum est:
Quam male inæquales ueniunt ad aratra iuueni,
Tam primitur magno coniuge nupta minor.
Non honor est, sed onus species læsura ferentes,
Si qua uoles apte nubere, nube pari.
Exprobratio immemoris beneficij iuuat,
Est aliqua ingrato meritum exprobrare uoluptas.
Hac fruatur, hæc de te gaudia sola feram.
Aliena ne cupias.
Disce meo exemplo formosis posse carere,
Est uirtus placidis abstinuisse bonis.
Sero uenis ad id quod alter occupauit.
Ad possessa uenis præreptaq; gaudia serus,
Spes tua lenta fuit, quod petis alter habet.
Principio obscœni amoris fortiter
resistendum est.
Dum nouus est cœpto potius pugnemus amori,
Flamma recens parua sparsa resedit aqua.
In hostibus & externis non est amoris
constantia.
Certus in hospitibus non est amor, errat ut ipsi,
Cumq; nihil speres firmitus esse fugit.
Periculosum est se aquis credere.
Arte laborata merguntur in æquore puppes,
Tu tua plus remis brachia posse putas.

Adulter

Marialis.
lib. xiii.
Epigr. 77.
Cantus.
102. 118. 119.
f. m. 118. 119.
Suf.

Adulterium non est committendum.

*Elige de uacuis, quam non sibi uindicet alter,
Si nescis dominum res habet ista suum.*

**Deus non mactata pecude, sed fide &
iustis operibus placatur.**

*Non boue mactato caelestia numina gaudent,
Sed qua prestanda est, & sine teste fide.*

**Quod formæ deest, ingenio compensa,
Si mihi difficilis formam natura negauit,
Ingenio formæ damna rependo meæ.**

EXI. LIBRO ELE- giarum siue amorum Ouidij.

Leue fit, quod bene fertur onus.

*Vidi ego iactatas mota face crescere flammæ,
Et uidi nullo concutiente mori.*

*Verbera plura ferunt, quam quos iuuat usus aratri,
Detrectant pressi dum iuga prima boues.*

*Asper equus duris contunditur ora lupatis,
Frena minus sentit, quisquis ad arma facit.*

**In bello portæ clauduntur, pacis ue-
ro tempore aperiendæ sunt.**

*Urbibus obsessis, clausæ munimina portæ
Profunt, in media pace quid arma times?*

Nox, amor & uinum, turpia suadent.

*Nox, & amor uinumq; nihil moderabile suadent
Illa pudore uacat, Liber amorq; in metu.*

Tempus

Tempus celerrime aufugit.

*Labitur occulte fallitq; uolatilis ætas,
Et celer admissis labitur annus equis.*

Vfus rei prodest, negligentia obest.

*Aera nitent usu, uestis bona querit haberi,
Canescunt turpi tecta relicta situ.*

E multis facilius est rapina.

*Certior è multis, nec tam inuidiosa rapina est,
Præda uenit canis de grege plena lupis.*

Ira non sit diuturna.

*Sed nunquam dederis spaciosum tempus in iram,
Sæpe similitates ira morata facit.*

**Luxuria cum omni ætati turpis, tum
senectuti foedissima est.**

*Que bello est habilis, Veneri quoq; conuenit ætas,
Turpe senex miles, turpe senilis amor.*

**Soporatos & inermes facile est,
opprimere.**

*Sæpe soporatos inuadere profuit hostes,
Cadere & armata uulgus inerme manu.*

De turpi quæstu.

*Non bene conducti uendunt periuria testes,
Non bene selecti iudicis arca patet.*

*Turpe reos empta miseros defendere lingua,
Quod faciat magnas turpe tribunal opes.*

*Turpe thori reditu census augere paternos,
Et faciem lucro prostituisse suam.*

Vbi copia rerum est inde excipiantur.

B

Carpite

W B P
Orde

Carpite de plenis pendentes uitibus uinas,
Præbeat Alcinoi poma benignus ager.
Fama carminibus acquisita,
est immortalis.
Scinduntur uestes, gemmae franguntur & aurum,
Carmina quem tribuent fama perennis erit.
De poëtarum immortalitate,
& laude carminum.
Viuet Mæonides Tenedos dum stabit & Ida,
Dum rapidas Simois in mare uoluet aquas.
Viuet & Aseræus, dum mustis uua tumebit,
Dum cadet in curua falce refecta seges.
Battiades toto semper cantabitur orbe,
Quamuis ingenio non ualet, arte ualet.
Nulla Sophocleo ueniet iactura cothurno,
Cum Sole & Luna semper Aratus erit.
Dum fallax seruus, durus pater, improba lena
Vixerit, & meretrix blanda, Menandros erit.
Ennius arte carens, animosiq; Accius oris,
Casurum nullo tempore nomen habent.
Varronem, primamq; ratem qua nesciet etas?
Aureaq; Ausonio terga petita duci?
Carmina sublimis tunc sunt peritura Lucreti,
Exitio terras cum dabit una dies.
Tityrus & segetes Aeneiaq; arma legentur,
Roma triumphati dum caput orbis erit.
Donec erunt ignes arcusq; Cupidinis arma,
Dicentur numeri culte Tibulle tui.

Gallus

Gallus & Hesperijs & Gallus notus Eois.
Et sua cum Gallo nota Lycoris erit.
Ergo cum silices, cum dens patientis aratri
Depereant æuo, carmina morte carent.
Cedant carminibus Reges, Regumq; triumphis,
Cedat & auriferi ripa beata Tagi.
Vilia meretur uulgus, mihi flauus Apollo
Pocula castalia plena ministrat aqua.
Post mortem cessat inuidia.
Pascitur in uiuis liuor, post fata quiescit,
Tunc suus ex merito queng; tuctur honor.

EX SECUNDO ELEGIARVM
sive Amorum Ouidij.

Contra proditores secretorum.
Aspicias indicibus nexas per colla cathemas,
Squalidus orba fide pectora carcer habet.
Querit aquas in aquis, & poma fugacia captat
Tantalus, hoc illi garrula lingua dedit.
In delatores.
Culpa nec ex facili, quamuis manifesta probatur,
Iudicis illa sui tuta fauore uenit.
Bona citius quam mala absumuntur.
Optima prima fere manibus rapiuntur auaris,
Implentur numeris deteriora suis.
De cupiditate uenatoris.
Venator sequitur fugientia, capta relinquit

B 2

Semper

Semper & inuentis ulteriora petit.

Somnolentia est uitanda.

Infœlix tota quicunq; quiescere nocte
Sustinet, & somnos præmia magna uocat.
Stulte quid est somnus, gelida nisi mortis imago?
Longa quiescendi tempora fata dabunt.

Ne id alicui præstes, quo abundat.
Quid folia arboribus? quid pleno sidera cœlo?

In freta collectas alta quid addis aquas?

De periculis nauarum.

Serò respicitur tellus, ubi sune soluto
Currit in immensum panda carina salum.
Nauita sollicitus iam uentos horret iniquos,
Et prope tam lethum, quam prope cernit aquam.

Fœtus ante maturitatem nō sunt tollēdi

Quid plenam fraudas uitam crescentibus uuis?

Pomaq; crudeli uellis acerba manu?

Sponie fluent natura sua, sine crescere nata,

Est precium tarda non leue uita mora.

In puellis non est fides.

Verba puellarum folijs leuiora caducis,
Irritaq; ut uisum est uentus & aura ferunt.

EX TERTIO LIBRO ELEGIA-
rum, siue Amorum Ouidij.

Contra nimiam seueritatem in
custodienda uxore.

Cui peccare licet, peccat minus, ipsa potestas

Semina nequitiæ languidiora facit.

Verita magis appetimus.

Vidi ego nuper equum contra sua frena tenacem,

Ore reluctanti fulminis ire modo.

Constitit, ut primum concessas sensit habenas,

Frenaq; in effusa laxa iacere iuba.

Nitimur in uetitum semper, cupimusq; negata,

Sic interdictis imminet eger aquis.

Quæ seruantur, ea magis appetuntur.

Quicquid seruatur, cupimus magis, ipsaq; furem

Præda uocat, pauci quod finit alter, amant.

De incantamentis.

Carmine læsa Ceres sterilem uanescit in herbam,

Deficiunt læsi carmine fontis aquæ.

Illicibus glandes, cantataq; uitibus uua

Decidit, & nullo poma mouente fluunt.

Nec surdos cantus, nec cæcos pi-
ctura delectat.

Quid iuuat ad surdas, si cantet Phineus aures?

Quid miserum Thamyrin picta tabella iuuat?

Olim scientia fuit chara.

Ingenium quondam fuerat preciosius auro,

At nuno barbaria est grandis, habere nihil.

Pecunia est hominum regina.

Eruimus terra solidum pro frugibus aurum,

Possidet inuentas sanguine miles opes.

Curia pauperibus clausa est, dat census honores,

Inde grauis iudex, inde feuerus eques.

Poëtæ sacri & diuini uocantur, mors
tamen eis minimè parcit.

At sacri uales, & diuum cura uocantur,
Sunt etiam qui nos numen habere putent.
Scilicet omne sacrum mors importuna prophanat,
Omnibus obscuras iniicit illa manus.

Cohortatio ad patientiam.

Perfer & obdura, dolor hic tibi proderit olim,
Sæpe tulit læsis succus anarus opem.

Multa mentiuntur Poëtæ.

Exit in immensum secunda licentia Vatum,
Obligat historica nec sua uerba fide.

In eos qui se peccasse gloriose prædicant,

Quis furor est, quæ nocte latent, in luce fateri,
Et quæ clam facias facta referre palam?

Ignotum meretrix corpus iunctura Quiriti,
Opposita populum submouet ante sera.

EX PRIMO LIBRO

Ouidij de Arte amandi.

Præceptorum discipulus obediatur.

Phylirides puerum cytharæ præfecit Achillem,
Atq; animos molli contudit arte feros.

Qui toties socios, toties exterruit hostes,
Credidit annosam pertinuisse senem.

Quas Hector sensurus erat poscente magistro

Verberibus

Verberibus iussas præbuit ille manus.

Loci opportunitas est obseruanda.

Scit bene uenator, ceruis ubi retia tendat,
Scit bene qua frendens ualle moretur aper.

Aucupibus noti frutices, qui sustinet hamos,
Nouit quæ multo pisce natentur aquæ.

Laudes uini.

Vina parant animos, faciuntq; coloribus aptos,
Cura fugit multo diluiturq; mero.

Tunc ueniunt risus, tunc pauper cornua sumit,
Tunc dolor & curæ rugaq; frontis abit.

Tunc aperit mentes æuo rarissima nostro
Simplicitas, artes excutiente Deo.

Nocte fallitur iudicium.

Nocte latent mendæ, uitioq; ignoscitur omni,
Horæq; formosam quamlibet ista facit.

Consule de gemmis, de tincta murice lana,
Consule de facie corporibusq; diem.

Nemo sua sorte contentus est.

Fertilior seges est alienis semper in agris,
Vicinumq; pecus grandius uber habet.

Principium damni uitandum.

Non auis utiliter uiscatisq; effugit alis,
Non bene de laxis cassibus exit aper.

Saucius arrepto piscis retinetur ab hano.

Tempus est obseruandum.

Nec semper credenda Ceres fallacibus aruis,
Nec semper uiridi concaua puppis aquæ.

B +

Præcipuis

via pol. lib. 11.
Amicos:
hæc ubi
æquæ
in his

Noctæ fallitur
Noctæ fallitur
Noctæ fallitur
Noctæ fallitur

Precibus homines & dii exorantur.

*Hectora donauit Priamo prece motus Achilles,
Flectitur iratus uoce rogante Deus.*

In derestationem aleæ.

*Sic ne perdidit, non cessat perdere lusor,
Et reuocat cupidas alea sepe manus.*

**Non solum iuris, sed bonarum etiam
artium studijs uacandum.**

*Disce bonas artes (moneo) Rhomana iuuentus,
Non tantum trepidos ut tuere reos.*

Tempore omnia fiunt leuiora.

*Tempore difficiles ueniunt ad aratra iuuenti,
Tempore lenta pati frena docentur equi:*

*Ferreus assiduo consumitur annulus usu,
Interit assidua uomer aduncus humo.*

*Quid magis est durum saxo? quid mollius unda:
Dura tamen molli saxa cauantur aqua.*

**Mundiciem corporis, medio=
cremque cultum ama.**

*Mundiciæ placeant, fuscantur corpora campo.
Sit bene conueniens, & sine labe toga.*

*Linguaque nec rigeat, careant rubigine dentes,
Nec uagus in laxa pes tibi pelle natet.*

*Nec male deformet rigidos tonsura capillos,
Sit coma, sit docta barba resecta manu.*

*Et nihil emineat, & sint sine sordibus unges,
Inque caua nullus stet tibi nare pilus.*

Nec male odorati sit tristis anhelitus oris.

Nec lædat nares uirque; paterque; gregis.

**Quod multi faciunt non con=
tinuo bonum est.**

*Tuta frequensque; uia est per amici fallere nomen,
Tuta frequensque; licet sit uia, crimen habet.*

In ebrietatem.

*Certa tibi à nobis dabitur mensura bibendi,
Officium præstent mensque; pedesque; suum.*

*Iurgia præcipue uino stimolata caucto,
Et nimium faciles ad fera bella manus.*

*Occidit Eurytion stulte, date uina bibendo,
Aptior est dulci mensa merumque; ioco.*

Ne sis difficilis & duræ ceruicis.

*Si uox est cantata, si mollia brachia salta,
Et quacunque; potes dote placere place.*

Laude & obsequio uincuntur homines.

*Laudatas ostendit auis Iunonia pennas,
Si tacitus spectes, illa recondit opes.*

*Quadrupes inter rapidi certamina cursus
Depexaque; iuba plausaque; colla iuuant.*

Deus colendus est, et à peccatis abstinendum.

*Expedi esse Deos, & ut expedi esse putemus,
Dentur in antiquos thura merumque; focos.*

*Nec securæ quies illos, similisque; sopori
Detinet, innocui uiuite, numen adest.*

*Reddite depositum, pietas sua fœdera seruet,
Fraus absit, uacuas cædis habete manus.*

Multis candidus color uitio datur.

Nec

B § Candidus

Candidus in naua turpis color, æquoris unda
Debet & à radijs syderis esse niger.
Turpis & agricola, qui uomere semper adunco
Et grauibus rastris sub Ioue uersat humum.
Et tue palladiæ petitur cui fama coronæ,
Candida si fuerint corpora, turpis eris.

Contra uigilias & amorem.

Attenuant iuuenum uigilate corpora noctes,
Curaq; & immenso qui fit amore dolor.
Solis turpibus homines delectantur,
Nil nisi turpe iuuat, curæ est sua cuiq; uoluptas,
Hæc quoq; ab alterius grata dolore uenit.
Diuersæ terræ diuersa producunt,
Nec tellus eadem parit omnia, uitibus illa
Conuenit, hæc oleis, hic bene farræ uirent.
Quot capita tot sensus.
Pectoribus mores tot sunt, quot in orbe figura,
Qui sapit innumeris moribus aptus erit.

EX SECVNDO LIBRO
Ouidij de arte amandi.

Parta sunt conferuanda.

Nec minor est uirtus, quàm querere parta tueri.
Casus inest illic, hic erit artis opus.
Aduersa sæpe excitant ingenium,

Ingenium mala sæpe mouent, quis crederet unquam
Acrius hominem carpere posse uias?

alludit ad
fabulam
Dædalij
Mithramoris lib. VIII.

Nemo confidat in sua pulchritudine.

Ingenij dotes corporis adde bonis.

Forma bonum fragile est, quantumq; accedit ad annos
Fit minor, & spacio carpitur illa suo.

Nec semper uiolæ, nec semper lilia florent,
Et riget amissa spina relicta rosa.

Et tibi iam uenient cani formose capilli,
Iam uenient rugæ, quæ tibi corpus arent.

Iam molire animum qui duret, & astruæ formam
Solutus ad extremos permanet ille rogos.

Nec leuis ingenuas pectus coluisse per artes
Cura sit, & linguas edidicisse duas.

In eandem sententiam.

Ergo age, fallaci timide confide figure,
Quisquis es, atq; aliquid corpore pluris habe.

Esto facilis & mansuetus.

Dextera præcipue capit indulgentia mentes,
Asperitas odium seuq; bella mouet.

Odimus accipitrem, quia uiuit semper in armis,
Et pavidum solitos in pecus ire lupos.

At caret insidijs hominum, quia mitis hirundo est.
Quasq; colat turres Chaonis ales habet.

Contra iracundiam ac rixas.

Este procul lites, & amara prælia lingue,
Dulcibus est uerbis mollis alendus amor.

Obsequium amicos parit.

Flectitur obsequio curuatus ab arbore ramus,
Franget, si uires experiere tuas.

obsonis

Obsonio tranantur aquæ, nec uincere possis
Flumina, si contra quam rapit unda, nates.

Obsequium Tigresq; domat, tumidosq; leones,
Rustica paulatim taurus aratra subit.

Carmina laudantur, sed pecunia diligitur

Carmina laudantur, sed munera magna petuntur,
Dum modo sit diues Barbarus ipse placet.

Aurea sunt uerè nunc secula, plurimus auro
Venit honos, auro conciliatur amor.

*parum
hominum
et fides.*
Ipse licet uenias Musis comitatus Homere,
Si nihil attuleris, ibis homere foras.

Autumnus est morbosus.

Sæpe sub Autumno, cum formosissimus annus,
Plenaq; purpureo subrubet uua mero,

Quò modo frigoribus premimur, modo soluimur æst
Aère non certo corpora languor habet.

Ex paruis fiunt magna.

Quem taurum metuis, nitulum mulcere solebas,
Sub qua nunc recubas arbore uirga fuit.

Nascitur exiguus, sed opes acquirit eundo,
Quaq; uenit multas accipit annis aquas.

Prosperis rebus animi luxuriant.

Luxuriant animi rebus plerunq; secundis,
Nec facile est aqua commoda mente pati.

724: Amantium iræ amoris reintegratio est

Quæ modo pugnarunt, iungunt sua rostra columba,
Quarum blanditias uerbaq; murmur habet.

Exhilara sodales,

Qui sermone placet, taciturna silentia uitet;

Qui canit, arte canat, qui bibit, arte bibat.

Non semper arridet fortuna.

Credita non semper sulci cum scenore reddunt,
Nec semper dubias adiuuat aura rates.

Silētium laudi, multiloquium uitio datur.

Eximia est uirtus prestare silentia rebus,
At contra grauis est culpa tacenda loqui.

Quàm bene, quod frustra captatis arbore pomis,
Tantalus in media garrulus aret aqua.

Tempore res fragiles confirmantur.

Dum nouus in uiridi coalescit cortice ramus,
Concutiat tenerum quelibet aura cadet.

Mox etiam uentis spacio durata resistit,
Firmaq; adoptiuas arbor habebit opes.

Tempore uitia fiunt tolerabilia.

Eximit ipsa dies omneis de corpore mendas,
Quodq; fuit uitium desinit esse mora.

Ferre noua nares taurorum terga recusant,
Asidue domitas tempore fallit odor.

In iuuenta laborandum est.

Dum uires animiq; sinunt, tolerate labores,
Iam ueniet tacito curua senecta pede.

Aut mare nauigijs, aut uomere scindite terram, *opis m. n. p. n. /
Lina sub hanc*
Aut fera belligeras addite in arma manus.

EX TERTIO LIBRO OVI
dij de Arte amandi.

In eandem sententiam.

Ventura memores iam nunc estote senectæ,

Sic nullum uobis tempus abibit incers.

Dum licet, & ueros etiam nunc editis annos,

Diseite, eunt anni more fluentis aquæ.

Nec quæ præterijt cursu reuocabitur unda,

Nec quæ præterijt hora redire potest.

Vtendum est ætate, cito pede labitur ætas,

Nec bona tam sequitur, quàm bona prima fuit.

De fugacitate formæ.

Quàm cito (me miserum) laxantur corpora rugis,

Et perit in nitido qui fuit ore color.

Quod sine tuo damno possis,
alteri communices.

Quis uetat apposito lumen de lumine sumi?

Quis uic cauum uastas in mare seruat aquas?

Multa cum fiant turpia, ubi
facta sunt, placent.

Quæ nunc nomen habent operosi signa Myronis,

Pondus incers quondam duræq; massa fuit.

Annulus ut fiat, primo colliditur aurum,

Quæ geritis uestes fordida lana fuit.

De turpibus.

Turpe pecus mutilum, turpis sine gramine campus,

Et sine fronde frutex, & sine crine caput.

Non semper nauta laborat.

Cum mare compositum est, securus nauita transit,

Cum tunc, auxilijs a fidet ille suis.

De malis ludæ aleatorij.

Tunc sumus incauti, studioq; aperimus in ipso,

Nudaq; per lusus pectora nostra patent.

Ira subit deforme malum, lucriq; cupido,

Iurgiaq; & rixæ sollicitusq; dolor.

Crimina dicuntur, resonat clangoribus æther,

Inuocat iratos & sibi quisq; Deos.

Ignotum non amatur.

Quod latet ignotum est, ignoti nulla cupido.

Fructus abest, facies cum bona teste caret.

Tu licet & Thamiram superes atq; Orphea cantu,

Non erit ignota gratia magna lyre.

Famam poëtæ appetunt.

Quid petitur sacris nisi tantum fama poëtis?

Hoc uotum nostri summa laboris habet.

Cura ducum fuerant olim regumq; poëtæ,

Præmiaq; antiqui magna tulere chori.

Sanctaq; maiestas & erat uenerabile nomen

Vatibus, & large sepe dabantur opes.

Ennius emeruit Calabris in montibus hortos,

Contiguos penè Scipio magne tibi.

Nunc hederæ sine honore iacent, operataq; doctis

Cura nihil musis nomen inertis habet.

Sed famam uigilare iuuat, quis noscet Homerum,

Ilias æternum si latuisset opus.

De casu & fortuna.

Casus ubiq; ualet, semper tibi pendeat hamus,

Quo minime credis gurgite piscis erit.

*Sæpe canes frustra nemorosiss montibus errant,
Inq; plagas nullo ceruus agente cadit.*

Vimui repellere licet.

*Iudice me, fraus est concessa repellere fraudem,
Armaq; in armatos sumere iura sinunt.*

Contra seuitiam uultus & iram.

*Pertinet ad faciem rabidos compescere mores,
Candida pax homines, trux decet ira seras.*

*Ora tument ira, nigrescunt sanguine uene,
Lumina Gorgoneo seuius angue micant.*

Poetica ars facit ad bonos mores.

*Addè quod insidia, sacris à uatibus absunt,
Et facit ad mores ars quoq; nostra bonos.*

*Nec nos ambitio, nec nos amor urget habendi,
Contempto colitur lectus & umbra foro.*

In eandem sententiam.

*Scilicet ingenium placida mollitur ab arte,
Et studio mores conuenienter eunt.*

Poëtæ sunt diuino fauore afflati.

*Est Deus in nobis, sunt & commercia cæli,
Sedibus æthereis spiritus ille uenit.*

Aemulatio incitat.

*Tunc bene fortis equus referato carcere currit,
Cum quos prætereat, quos uè sequatur habet.*

Munera sunt grata.

*Munera (crede mihi) placant hominesq; Deosq;.
Placatur donis Iupiter ipse datis.*

Quid faciet sapiens? stultus quoq; munere gaudet,

Ipse quoq; accepto munere mitis erit.

Non est salutis propriæ aduersandum.

*Non auis aucupibus monstrat qua parte petatur,
Non docet infestos currere cerua canes.*

De gestibus ad mensam seruandis.

*Carpe cibos digitis, est quidam gestus edendi,
Ora nec immunda tota perunge manu.*

*Nelle diu præsume dapes, sed de sine citra
Quàm cupias, paulo quàm potes esse minus.*

EX PRIMO LIBRO

Ouidij de remedio amoris.

Bona & mala nascuntur in eadem terra.

*Terra salutiferas herbas, eademq; nocentes
Nutrit, & urticæ proxima sæpe rosa est.*

Animus uitij purgandus est.

*Vtile propositum scuas extinguere flammæ,
Nec seruum uitij pectus habere suum.*

Veniens morbo occurrendum est.

*Opprime dum noua sunt subiti mala semina morbi,
Et tuus incipiens ire resistat equus.*

*Nam mora dat uires, teneras mora præcoquit uitas,
Et ualidas segetes quod fuit herba facit.*

*Quæ præbet latas arbor spaciantibus umbras,
Quo posita est primum tempore uirga fuit.*

*Tunc poterat manibus summa tellure reuelli,
Nunc stat in immensum uiribus aucta suis.*

In eandem sententiam.

Quale sit id quod amas, celeri circumspice mente,

Et iua laqueo subtrahere colla iugo.

Principijs obsta, sero medicina paratur,

Cum mala per longas conualuere moras.

Sed propera, nec te uenturas differ in horas,

Qui non est hodie, cras minus aptus erit.

Ex paruo principio res magna oritur.

Flumina magna uides paruis de fontibus orta,

Plurima collectis multiplicantur aquis.

Curatio morbi non est differenda.

Vidi ego quod fuerat primo sanabile uulnus,

Dilatam longæ damna tulisse moræ.

Furori cedendum est.

Aut noua si possis, sedare incendia tentes,

Aut ubi per uires procubuere suas.

Dum furor in cursu est, currenti cede furori,

Difficiles aditus impetus omnis habet.

Stultus ab obliquo qui cum discedere possit,

Pugnat in aduersas ire natator aquas.

Impatiens animus, nec adhuc tractabilis arte

Respuit, atq; odio uerba monentis habet.

Tempore opportuno consolatio &
medicina est adhibenda.

Quis matrem, nisi mentis inops, in funere nati

Flere uetat, non hoc illa monenda loco est.

Cum dederit lachrymas animumq; impleuerit ægrum,

Ille dolor uerbis emoderandus erit.

Tempor

Temporibus medicina ualeat, data tempore profunt,

Et data non apto tempore uina nocent.

Ex oculis uitia proueniunt, & in pri-
mis fedus amor.

Ocia si tollas, perire Cupidinis arcus,

Contemptaq; iacent, & sine luce faces.

Quam platanus riuo gaudet, quam populus unda,

Et quam limosa canna palustris humo,

Nam Venus ocia amat, finem qui queris amori,

Cedit amor rebus, res age, tutus eris.

In desidiam, aleam, & temulentiam,

Languor, & immodici nullo sub iudice somni,

Aleaq; & multo tempora quassa mero,

Eripiunt omnes animo sine uulnere uires,

Affluit incautis insidiosus amor.

Desidiam puer ille sequi solet, odit agentes.

Da uacua menti quo teneatur opus.

In desidiam.

Quæritur Aegyptus quare sit factus adulter?

In promptu causa est, de sidiosus erat.

De quatuor partibus anni.

Poma dat Autumnus, formosa est mensibus Aestas,

Ver præbet flores, igne leuatur Hyems.

Si pro salute corporis multa sufferimus,
quanto libentius pro animi salute
multa sufferere debemus.

Sæpe bibi succos, quamuis inuitus, amaros,

C 2

Aegy

Aeger & oranti mensa & negata mihi est.
Vt corpus redimas, ferrum patieris & ignes,
Arida nec sitiens ora leuabis aqua.

Vt ualeas animo, quicquam tolerare negabis,
At precium pars hæc corpore maius habet.

Mala sunt uicina bonis.

Et mala sunt uicina bonis, errore sub illo
Pro uitio uirtus crimina sæpe tulit.

Summis uiris maligni inuident.

Ingenium magni liuor detrectat Homeri,
Quisquis es, ex illo Zoile nomen habes.

Et tua sacrilegæ laniarunt carmina lingua,
Protulit huc uictos quo duce Troia Deos.

Summa petit liuor, perflant altissima uenti,
Summa petunt dextra fulmina missa Iouis.

EX SECVNDO LIBRO

Ouidij de Remedio amoris.

Parua non sunt contemnenda.

Sed quæ non profunt singula, multa iuuant.

Parua necat morsu spaciosum uipera taurum,
A cane non magno sæpe tenetur aper.

Quod uni bonum, alteri malum uidetur.

Quo tua non possunt offendi pectora facta,
Forsitan hoc alio iudice crimen erit.

Diuisio rem attenuat.

Grandia per multos tenuantur flumina riuos,

Magnaq;

Magnaq; subducto stipite flamma perit.

Amor diuifus est minor.

Parcius è multis mater desiderat unum,
Quàm quæ flens clamat: tu mihi solus eras.

Non omnium æquè facilis est sanatio.

Corpora uix ferro quædam sanantur acuto,
Auxilium multis succus & herba fuit.

Cui plus timet mater, eū plus solet amare.

Plus amat è natis mater plerunq; duobus,
Pro cuius reditu, quod gerit arma timet.

Contagia sunt uitanda.

Si quis amas, nec uis, facias contagia uites,
Hæc etiam pecori sæpe nocere solent.

Dum spectant laesos oculos, leduntur & ipsi,
Multaq; corporibus transiitione nocent.

In loca nonnunquam siccis aëntia glebis,
De prope currenti flumine mamat aqua.

Obiecta mouent potentias.

Non facile esuriens posita retinere mensa,
Et multam saliens incitat unda sitim.

Non facile est taurum uisa retinere iuuenca,
Fortis equus uisa semper adhinnit equa.

Quod repente attollitur, nō est diuturnū.

Flumine perpetuo torrens solet altius ire,
Sed tamen hæc breuis est, illa perennis aqua.

Fletus foeminarum fallax.

Neue puellarum lachrymis mouere, cauet,
Vt flerent oculos crudiere suos.

Choreę reddunt animum effœminatam.

Eneruant animos cythara, cantusq; lyreq;

Et uox, & numeris brachia mota suis.

Eiusdem rei diuersi sunt usus.

Nutritur uento, uento restinguitur ignis,

Lenis alit flammam, grandior aura necat.

EX PRIMO LIBRO

Fastorum Ouidij.

Die festo sacrae preces dicendae sunt.

Prospera lux oritur, linguis animisq; fauete,

Nunc dicenda bono sunt bona uerba die.

Lite uacent aures, insanaq; protinus ab sint

Iurgia, differ opus liuida turba tuum.

In immensum excreuit auaricia.

Tempore creuit amor, qui nunc est summus habendi,

Vix ultro quo iam progrediatur habet.

Pluris opes nunc sunt, quam prisci temporis annis,

Dum populus pauper, dum noua Roma fuit.

In eandem sententiam.

Creuerunt & opes, & opum furiosa cupido,

Et cum possideant plurima, plura petunt.

Querere ut absument, absumpta requirere certant,

Atq; ipsae uitij sunt alimenta uices.

Si quibus intumuit suffusa uenter ab unda,

Quo plus sunt potae, plus sitiuntur aquae.

In precio precium nunc est, dat census honores,

Census

Census amicitias, pauper ubiq; idcet.

Sperat quisq; aut timet pro conscientia suae qualitate.

Conscia mens ut cuiq; sua est, ita concipit intra

Pectora, pro factis spemq; metumq; suo.

Vir excelsi animi non frangitur exilio.

Omne solum forti patria est, ut piscibus aquor,

Vi uolucris uacuo quicquid in orbe patet.

Pax frumenta largitur.

Sub iuga bos ueniat, sub terras semen aratas,

Pax Cererem nutrit, pacis alumna Ceres.

EX TERTIO LIBRO FASTORUM OUIDIJ.

Nuptiae nonnunquam sunt differendae.

Nubere si qua uoles, quamuis properabitis ambo,

Differ, habent paruae commoda magna mora.

EX QUARTO LIBRO FASTORUM OUIDIJ.

De uerno tempore.

Vere nitent terrae, uere remissus ager.

Nunc herbae rupta tellure cacumina tollunt,

Nunc tumido gemmas cortice palmes agit.

Bona conscientia nullius oculos fugit.

Conscia mens recti famae mendacia ridet,

Sed nos in uitium credula turba sumus.

C 4

Nocte

Nocte latent colores.

Iam color unus inest rebus, tenebrisq; teguntur
Omnia, iam uigiles conticuere canes.

Deus auertit bella.

Sercula nunc, durusq; bidens, & uomer aduncus,
Ruris opes niteant, inquinet arma situs.
Conatusq; aliquis uaginae ducere ferrum,
Adstrictum longa sentiat esse mora.

EX QUINTO LIBRO
fastorum Ouidij.

Fastorum: Senibus honor deferendus est.

Sat: 13. Magna fuit capitis quondam reuerentia cani,
Inq; suo precio ruga senilis erat.
Martis opus iuuenes, animosaq; bella gerebant,
Et pro dijs aderant in statione suis.
Viribus ille minor nec habendis utilis armis,
Consilio patriæ sepe ferebat opem.
Nec nisi post annos patuit tunc curia seros,
Nomen & ætatis mite senatus habet.
Iura dabat populo senior, finitaq; certis
Legibus est ætas, unde petatur honos.
Et medius iuuenem non indignantibus ipsis
Ibat, & interior si comes unus erat.
Verba quis auderet coram sene digna rubore
Dicere? censuram longa senecta dabat.
Romulus hoc uidit, selectaq; corpora patres
Dixit, ad hos urbis summa relata nouæ est.

In flo

In floribus maxima spes est prouentum.

Si bene floruerint segetes, erit arca diues,
Si bene floruerit uinea, Bachus erit.
Si bene floruerint oleæ, nitidissimus annus,
Poma quoq; euentum temporis huius habent.
Flore simul læso pereunt uitæq; fabæq;
Et pereunt lentes aduena Nile tua.

EX SEXTO LIBRO FA
storum Ouidij.

Non semper læta iuuant.

Scilicet interdum miscentur tristitia lætis,
Nec populum toto pectore festa iuuant.
De officio iudicis.

Sic igitur censura, & sic exempla parantur,
Cum iudex alios quod monet ipse facit.

Tempus celerrime præterit.

Tempora labuntur, tacitisq; senescimus annis.
Et fugiunt freno non remorante dies.

EX PRIMO LIBRO

Elegiarum Ouidij de tristibus.

Expertus pericula facile expauescit.

Terretur minimo pennæ stridore columba,
Vnguibus accipiter saucia facta tuis.

Non procul à stabulis audet discedere, si qua

C S Excussa

Excussa est auidi dentibus agna lupi.
Vitaret cœlum Phaëton si uiueret, & quos
Optauit stultè tangere nollet equos.
Tempore aduersitatis probatur amicum
Thesea Perithous non tam sensisset amicum,
Si non infernas uiuus adisset aquas.
Ut foret exemplum ueri Phocæus amoris,
Fecerunt furia tristis Oreste tuæ.
Si non Eurialus Rutilus cecidisset in hostes,
Hyrtacida Nisi gloria nulla foret.
Scilicet ut fuluum spectatur in ignibus aurum,
Tempore sic duro est inspicienda fides.
Cum fortuna mutantur amici.

Dum iuuat & uultu ridet fortuna sereno,
Indelibatas cuncta sequuntur opes.
At simul intonuit, fugiunt, nec noscitur ulli
Agminibus comitum qui modo cinctus erat.

In eandem sententiam.

Donec eris felix multos numerabis amicos,
Tempora si fuerint nubila, solus eris.
Aspicias ut ueniant ad candida tecta columba,
Accipiat nullas sordida turris aues.
Horrea formicæ tendunt ad inania nunquam,
Nullus ad amissas ibit amicus opes.
Utq; comes radios per solis euntibus umbra est,
Dum latet hic pressus nubibus, illa fugit.
Mobile sic sequitur fortuna lumina uulgus,
Quæ simul inducta nube teguntur, abit.

EX SECVNDO LIBRO elegiarum Ouidij de Tristibus.

De clementia, ab exemplo Dei.

Si quoties peccant homines, sua fulmina mittat
Iuppiter, exiguo tempore inermis erit.
Nunc ubi detonuit, strepituq; exterruit orbem,
Purum discussis aëra reddit aquis.
Deus parua munuscula non spernit.
Sed tamen ut fuso taurorum sanguine centum,
Sic capitur minimo thuris honore Deus.
Nemo desperet meliora lapsis.
Sed solet interdum fieri placabile numen,
Nube solet pulsa candidus ire dies.
Vidi ego pampineis oneratam uitibus ulmum,
Quæ fuerat sæuo fulmine tacta Iouis.
Nil prodest, quod nō ledere possit idem.
Igne quid utilius? si quis tamen urere tecta
Comparat, audaces instruit igne manus.
Eripit interdum, modo dat medicina salutem,
Quæq; iuuat monstrat, quæq; sit herba nocens.
Et latro, & cautus præcingitur ense uiator,
Ille sed insidias, hic sibi portat opem.
Discitur innocuas, ut agat facundia causas,
Protegit hæc fontes, immeritosq; premit.
Idoneus ad parua, non temere maiora.
Non ideo debet pelago se credere, si qua
Audeat exiguo ludere cymba lacu.

Magnorum uirorū consuetudo fugiē

Vsibus edocto si quicquam credis amico,
Viue tibi, & longē nomina magna fuge.
Viue tibi, quantumq; potes, praelustria uita,
Seuum praelustri fulmen ab arce uenit.
Nam quanquam soli possunt prodesse potentes,
Non profunt, potius plurimum obesse solent.
Effugit hybernas demissa antenna procellas,
Lataq; plus paruis uela timoris habent.
Aspicias ut summa cortex leuis innatat unda,
Cum graue nexa simul retia mergat onus.

Fuge nimis alta.

Qui cadit in plano, uix hoc tamen euenit, ipsum
Sic cadit, ut tacta surgere possit humo.
At miser Elpenor tecto delapsus ab alto,
Occurritq; regi febilis umbra suo.
Quid fuit, ut tutas agitaret Dædalus alas,
Icarus immensas nomine signet aquas?
Nempe quod hic altē, demissius ille uolabat,
Nam pennas ambo non habuere suas.
Crede mihi, bene qui latuit, bene uixit, & intra
Fortunam debet quisq; manere suam.

In eandem sententiam.

Tu quoq; formida nimium sublimia semper,
Propositiq; precor contrahe uela tui.

In eandem sententiam.

Viue sine inuidia, mollesq; inglorius annos,
Exige amicitias, & tibi iunge pares.
Principes sunt rusticis clementiores.
Quo quisq; est maior, magis est placabilis ira,
Et faciles motus mens generosa capit.
Corpora magnanimo satis est prostrasse leoni,
Pugna suum finem cum iacet hostis habet.
At lupus & turpes instant morientibus ursi,
Et quæcunq; minor nobilitate fera est.
Maius apud Troiam forti quid habemus Achille?
Dardanij lachrymas non tulit ille senis.
Que ducis Ematij fuerit clementia Pharos,
Præclariq; docent funeris exequia.

Præter animi bona omnia sub
iacent fortunæ.

Nempe dat et quodcunq; libet fortuna rapitq;
Irus, & est subito qui modo Cræsus erat.
Singula quid referam? nil non mortale tenemus,
Pectoris exceptis ingenijq; bonis.

De atrocitate militum.

Quod nequeant secum ferre aut abducere, perdunt,
Et cremat infantes hostia turba casus.

Res lapsæ facile premuntur.

In causa facili cuiuis licet esse diserto,
Et minima uires frangere quassa ualent,
Subruere est arces, & stantia mœnia uirtus,
Quilibet ignaui præcipitata premunt.

Esto memor humanæ fortis.

Humanæq; memor fortis, quæ tollit eosdem,
Et premit, incertus ipse uerere uices.

EX QVARTO LIBRO ELEGIARUM Ouidij de Tristibus.

Cantus fallit laborem.

Fessus ut incubuit baculo, saxoq; refedit,
Pastor arundineo carmine mulcet oves.
Cantantis pariter, pariter data pensa trahentis,
Fallitur ancilla decipiturq; labor.

Miserum est semper timere
hostium insultationes,

Quam miserum porta uitam muroq; tueri,
Vixq; sui tutum uiribus esse loci.

Virtus uersatur circa difficilia.

Ardua per præceptis gloria uadit iter.
Hectora quis nosset, foelix si Troia fuisset?
Publica uirtutis per mala facta uia est.
Ars tua Tiphys iacet, si non sit in equore fluctus,
Si ualeant homines, ars tua Phoebe iacet.
Quæ latet, inq; bonis cessat non cognita rebus,
Apparet uirtus, arguiturq; malis.

De ui temporis.

Tempore ruricolæ patiens fit taurus aratri,
Præbet & incuruo colla premendo iugo.
Tempore paret equus lentis animosus habentis,

Et placido duros accipit ore lupos.

Tempore pœnorum conspicitur ira leonum,
Nec feritas animo, quæ fuit ante manet.
Quæq; sui iussis obtemperat Inda Magistri,
Belua seruitium tempore uicta subit.
Tempus ut extentis tumeat fœoit uua racemis,
Vixq; merum capiant grana, quod intus habent.
Tempus & in canas semen producit aristas,
Et ne sint tristi poma sapore facit.

Hoc dentem tenuat terram renouantis aratri,
Hoc rigidos siciles, hoc adamantina terit.

Hoc etiam sæuas paulatim mitigat iras,
Hoc minuit luctus mœstaq; corda leuat.

Noua sunt ueteribus & detritis meliora.

Fortior in sulua nouus est luctator arena,
Quam cui sunt tarda brachia fessa mora.

Integer et melior nitidis gladiator arenis,
Quam cui tela suo sanguine tincta rubent.

Fert bene præcipientis nauis modo facta procellas,
Quamlibet exiguo soluitur imbri uetus.

In senectute cessandum est à laboribus.

In caua dicuntur quassæ naualia puppes,
Ne temere in medijs dissoluantur aquis.

Ne cadat & multas palmas inhoneste adeptas,
Languidus in pratis gramina carpit equus.

Miles ut emeritus non est satis utilis armis,
Ponit ad antiquos quæ tulit arma lares.

Omnia sunt Deo subiecta.

Nil adeo ualidum est, adamas licet alliget illud,
Vt maneat rapido firmitus igne Iouis.
Nil ita sublime est, supraq; pericula tendit,
Non sit ut inferius suppositumq; Deo.

EX QVINTO LIBRO ELE
giarum Ouidij de tristibus.

Virtus exercita est laudabilis.

Scilicet aduersis probitas exercita rebus,
Tristi materiam tempore laudis habet.
Si nihil in festi durus uidisset Vlisses,
Penelope foelix, sed sine laude foret.
De fortunæ instabilitate.
Vilia qui quondam miseris alimenta negarat,
Nunc mendicatio pascitur ille cibo.
Pasibus ambiguus fortuna uolubilis errat,
Et manet in nullo certa tenaxq; loco.
Sed modo leta manet, uultus modo sumit acerbos,
Et tantum constans in leuitate sua est.
Nos quoq; floruimus, sed flos fuit ille caducus,
Flammaq; de stipula nostra breuisq; fuit.
In anno plures sunt dies sereni,
ni, quam nubili.
Si numeres anno soles & nubila toto,
Inuenies nitidum saepius isse diem.
De intercepti studij iactura.
Adde quod ingenium longa rubigine lesum

Torpet

Torpet, & est multo quam fuit ante minus.
Fertilis assiduo si non renouetur aratro,
Nihil nisi cum spinis gramen habebit ager.
Tempore qui longo steterit, male currit, & inter
Carceribus missos ultimus ibit equus.
Vertitur in teneram cariem, rimisq; dehiscit,
Si qua diu solitis cymba uacabit aquis.

Laus excitat ingenium.

Deniq; non paruas animo dat gloria uires,
Et facunda facit pectora laudis amor.

De fortunæ patientia.

Rara quidem est uirtus, quam non fortuna gubernat,
Quæ maneat stabili cum fugit illa pede.
Qui monet agentem laudat.

Qui monet ut faciat, quod iam facit, ille monendo
Laudat, & hortatu comprobata sua.

EX PRIMO LIBRO

Epistolarum Ouidij de Ponto.

Non omnis morbus est sanabilis.

Non est in medico semper, reueletur ut eger,
Interdum docta plus ualeat arte malum.
Cernis ut è molli sanguis pulmone remissus,
Ad Stygias certo limite ducat aquas.
Afferat ipse licet sacras Epidaurius herbas,
Sanabit nulla uulnera cordis ope.
Tollere nodosam nescit medicina podagram.

D

Nec

Nec formidatis auxiliator aquis.

Patriæ amor omnes detinet.

Non dubia est Ithaci prudentia, sed tamen optat

Fumum de patrijs posse uidere focis.

Nescio qua natale solum dulcedine cunctos

Ducit, & immemores non finit esse sui

Quid melius Rhoma? Scythico quid frigore peius?

Huc tamen ex illo Barbarus urbe fugit.

Cum bene sint clausa cauea Pandione nate,

Nititur in syluas queq; redire suas.

Assuetos tauri saltus: assueta leones

(Nec feritas illos impedit) antra petunt.

Assiduis laboribus res quantum

libet firma fatigatur.

Cernis ut in duris (& quid boue firmius) aruis

Fortia taurorum corpora frangat opus.

Que nunquam uacuo solita est cessare nouali,

Fruetibus assiduis lassâ senescit humus.

Occidit ad circi si quis certamina semper,

Non intermissis cursis ibit equus.

Firma sit illa licet, soluetur in equore nauis,

Que nunquam liquidis sicca carebit aquis.

Interdum quiescendum est.

Ocia corpus alunt, animus quoq; pascitur illis,

Inmodicus contra carpit utrumq; labor.

Contra torporem.

Cernis ut ignauum corrumpant ocia corpus,

Vt capiant uitium ni moueantur aquis.

Sua quæq; studia delectant.

Scilicet est cupidus studiorum quisq; suorum,

Tempus & assueta ponere in arte iuuat.

Saucius cuitat pugnâ gladiator, & idem

Immemor antiqui uulneris arma capit.

Nil sibi cum pelagi dicit fore naufragus undis,

Et ducit remos qua modo nauit aqua.

De Spe.

Hæc Dea, cum fugerent sceleratas numina terras,

In dijs inuisa sola remansit humo.

Hæc facit ut uiuat fossor quoq; compe de uinctus,

Liberaq; à ferro crura futura putet.

Hæc facit, ut uideat cum terras undiq; nullas

Naufragus in medijs brachia iactet aquis.

Sæpe aliquem solers medicorum cura reliquit,

Nec spes huic uena deficiente cadit.

Carcere dicuntur clausi sperare salutem,

Atq; aliquis pendens in eruce uota facit.

Hæc Dea quàm multos laqueo sua colla ligantes,

Non est proposita passa perire necc.

Magna spes est in clementia Dei.

Quamuis est igitur meritis indebita nostris,

Magna tamen spes est in bonitate Dei.

EX SECVNDO LIBRO

Ouidij de Ponto.

Festis diebus gaudendum est.

*Dij quoq; ut à cunctis hilari pietate colantur,
Tristitiam poni per sua festa iubent.*

Non est desperandum.

*Confugit interdum templi uolator ad aram,
Nec petere offensi numinis horret opem.*

De falsa uulgi amicitia.

*Turpe quidem dictu, sed si modo uera fatemur,
Vulgus amicitias utilitate probat.*

*Cura quid expediat prior est, quam quid sit honestum,
Et cum fortuna statq; caditq; fides.*

*Nec facile inuenies multis ex milibus unum,
Virtutem precium qui putat esse sui.*

*Ipse decor recti, facti si premia de sint,
Non mouet, & gratis poenitet esse probum.*

*Nil nisi quod prodest charum est, en detrahe menti
Spem fructus auidae, nemo petendus erit.*

*At reditus iam quisq; suos amat, & sibi quid sit
Vtile, sollicitis computat articulis.*

*Illud amicitiae quondam uenerabile nomen
Prostat, & in quaestu pro meretrice sedet.*

Soli fortunati amantur.

*Diligitur nemo, nisi cui fortuna secunda est,
Quae simul inonuit, proxima quaeq; fugat.*

*En ego non paucis quondam munitus amicis,
Dum flauit uelis aura secunda meis.*

*Vt fera nymboſo tumuerunt equora uento,
In medijs lacera puppe relinquitur aquis.*

Similia similibus fauent.

Scilicet

Scilicet ingenijs aliqua est concordia iunctis,

Et seruat studij foedera quisq; sui.

*Rusticus agricolam, miles fera bella gerentem,
Rectorem dubiae nauita puppis amat.*

Consilium post facta est inutile.

*Cum poteram recto transire Ceraunia uelo,
Ut uera uitarem saxa monendus eram.*

*Nunc mihi naufragio quid prodest dicere factu,
Qua mea debuerit currere cymba uia.*

Turpe est rebus aduersis amicū deserere.

*Turpe erit in miseris ueteri tibi rebus amico,
Auxilium nulla parte tulisse suum.*

*Turpe referre pedem, nec passu stare tenaci,
Turpe laborantem deseruisse ratem.*

*Turpe sequi casum, & fortunae cedere amicum,
Et nisi sit foelix, esse negare suum.*

Periculo expertus facile terretur.

*Tranquillas etiam naufragus horret aquas.
Qui semel est laesus fallaci piscis ab hamo,*

*Omnibus unca cibus era subesse putat.
Saepe canem uisum longè fugit agna, lupumq;*

*Credit, & ipsa suam nescia uitat opem.
Membra reformidant mollem quoq; sauciat actum,*

Vanaq; sollicitis incitat umbra metum.

In audiendis precibus optimè

spectatur potentia.

*Conspicitur nunquam meliore potentia causa,
Quam quoties uanas non sinit esse preces.*

Hominem homini opem ferre decet.
Conueniens hominum est hominem seruare uoluptas,
Et melius nulla quaeritur arte fauor.
Quis non Antiphatem Laestrigona deuouet? aut quis
Munifici mores improbet Alcinoi?
Studium facit humanum;
Adde quod ingenuas didicisse fideliter artes,
Emollit mores, nec sinit esse feros.
Adhortatio prodest.
Acer & ad palmae per se cursorus honores,
Si tamen horteris, fortius tibi equus.

EX TERTIO LIBRO EPI
stolarum Ouidij de Ponto.

Deus non mox semper exaudit.
Non semper sacras reddunt oracula sortes,
Ipsaq; non omni tempore sana patent.
Vicinis pereuntibus, alij etiam terreretur.
Cum feriant unum, non unum fulmina terrent,
Iunctaq; percusso turba pauere solet.
Cumq; dedit paries uenturae signa ruinae,
Sollicito uacuis fit locus ille metu.
Quis non e timidis aegri contagia uitat,
Vicinum metuens ne trahat inde malum?
Honesti acta post mortem supersunt.
Corpora debentur maestis exanguia bustis,
Effugiunt structos nomen honosq; rogos.

Oecidit

Oecidit & Theseus & qui comitauit Orestem.
Sed tamen in laudes uiuit uterq; suas.
Contra inuidiam.

Liuor iners uitium mores non exit in altos,
Ut latens ima uipera serpit humo.
Non opus est bene habentibus medicus.
Firma ualent per se, nullumq; Machaona quaerunt,
Ad medicam dubius confugit eger opem.
Nouitas omnium rerum gratissima est.
Est quoq; cunctarum nouitas grauisima rerum,
Gratiaq; offitio quod mora tardat abest.
Post mortem authoris scripta magis placet.
Scripta placent a morte ferre, quia ledere uiuos
Liuor & inuiso carpere dente solet.
Bona uoluntas est laudanda.

Ut desunt uires tamen est laudanda uoluntas,
Hae ego contentos auguror esse Deos.
Haec facit ut ueniat pauper quoq; gratus ad aras,
Et placeat caeso non minus agna boue.
Res gratior est ubi oritur & abundat.
Nam quanquam sapor est ablata dulcis in unda,
Gratius ex ipso fonte bibuntur aquae.
Et magis adducto pomum decerpere ramo,
Quam de caelata sumere lance iuuat.
De clementia Dei.

Crede mihi miseris caelestia numina parcunt.
Non semper laesos & sine fine premunt.
Quod non est assuetum laborem recusat.

D 4 Ductus

Ductus ab armento taurus detrectat aratrum,
Subtrahit & duro colla nouella iugo.
Quædam uulnera curando fiunt maiora.
Curando fieri quædam maiora uidemus
Vulnera, quæ melius non tetigisse fuit.
Cita mors præstat.

Mittus ille perit subita qui mergitur unda,
Quàm sua qui liquidis brachia lassat aquis.
Aliud est sentire, aliud tollere morbum.
Non eadem ratio est sentire & demere morbos,
Sensus inest cunctis, tollitur arte malum.
Corrigere opus maius est quàm scribere.
Scribentem iuuat ipse fauor, minuiq; laborem,
Cumq; suo crescens pectore feruet opus.
Corrigere at res est tanto magis ardua, quanto
Magnus Aristarcha maior Homerus erat.

EX QVARTO LIBRO

Ouidij de Ponto.

Virtus laudata crescit.

Excitat auditor studium, laudatq; uirtus
Crescit, & immensum gloria calcar habet.
De fragilitate rerum humanarum.
Omnia sunt hominum tenui pendentia filo,
Et subito casu quæ ualuere ruunt.

In eandem sententiam.

Ludit in humanis diuina potentia rebus,
Et certam præfens uix habet hora fidem.
Nihil est adeo miserum ut non ex ali-
qua parte releuetur. Nulla

Nulla dies adeo est australibus humidâ nymbis,
Non intermissis ut fluat imber aquis.
Nec sterilis locus ullus ita est, ut non sit in illo
Mista ferè duris utilis herba rubis.
Nil adeo fortuna grauis miserabile fecit,
Ut minuant nulla gaudia parte malum.

Qui tantū dat quātū potest, satis gratus est
Sed qui quàm potuit, dat maxima gratis abunde est,
Et finem pietas contigit illa suum.
Nec quæ dat parua pauper dis libat acerra
Thura minus, grandi quàm data lance iuuant.

De ui carminis,

Carmine fit uiuax uirtus expersq; sepulchri,
Noticiam seræ posteritatis habet.

De ui temporis.

Tabida consumit ferrum lapidemq; uetustas,
Nullaq; res maius tempore robur habet.

De ui usus.

Gutta cauat lapidem, consumitur annulus usu,
Et teritur pressa uomer aduncus humo.

Facile est uolenti alterum amare.

Sed præstandus amor res non onerosa uolenti,
Quis labor est puram non temerasse fidem?

Certo tempore homines sunt consolâdi.

Temporis officium solatia dicere certi est,
Dum dolor in cursu est, dum petit eger opem.

At cum longa dies sedauit uulnera mentis,
Intempestiuè qui mouet illa nouat,

Tam mala quam bona sunt in
lignia & famosa.

Tam mala Thyrsiten prohibebat forma latere.
Quam pulchra Nereus conspiciendus erat.

EX CONSOLATIONE
Quidij ad Liuiam.

Omnibus moriendum est.

Fata manent omneis, omneis expectat auarus
Portitor, & turbæ uix satis una ratis.
Tendimus huc omnes metam properamus ad unam.
Omnia sub leges mors uocat atra suas.

FINIS selectorum uersuum.

PETRVS CANONICVS AD
Puerum literarum studiosum.

Qui cupis ex dulci tibi ferta parare uireto,
Hinc uarios flores accipe chare puer.

EX

EX Q. HORATIO

Flacco, Ode secunda Libri secundi ad
Crispum Salustium.

De fugienda auaricia.

Nullus argento color est auaris
Abdito terris inimice lamina
Crispe Salusti, nisi temperato
Splendeat usu.

Viuit extenso Proculcius æuo,
Notus in fratres animi paterni:
Illum aget penna metuente solui
Fama superstes.

Latius regnes auidum domando
Spiritus, quam si Lybiam remotis
Gadibus iungas, & uterq; Pœnus
Seruiat uni.

Crescit indulgens sibi dirus hydrops,
Nec sitim pellit, nisi causa morbi
Fugerit uenis, & aquosus albo
Corpore languor.

Redditum Cyri solio Phraaten
Disidens plebi, numero beatorum
Eximit uirtus, populumq; falsis
Dedocet uti.

Vocibus, regnum & diadema tutum
Desertens uni, propriamq; laurum,

Quisquis

Quisquis ingentis oculo irretorto
Spectat acervos.

EIVSDEM HORATII ODE
X. Liber II. Ad Lycinium.

De seruanda mediocritate.

Rectius uiues Lycini, neq; altum
Semper urgendo, neq; dum procellas
Cautus horrescis, nimium premendo
Littus iniquum.

Auream quisquis mediocritatem
Diligit, tutus caret obsoleto
Sordibus tecti: caret inuitenda
Sobrius aula.

Sapius uentis agitur ingens
Pinus, & celsæ grauiore casu
Decidunt turres, feriuntq; summos
Fulmina montis

Sperat infestis, metuit secundis
Alteram sortem bene preparatum
Pectus, informeis hyemes reducit
Iuppiter idem.

Summouet, non, si male nunc, & olim
Sic erit, quondam cythara tacentem
Suscitat Musam, neq; semper arcum
Tendit Apollo.

Rebus angustiis animosus atq;
Fortis appare: sapienter idem

Contrahes

Contrahes uento nimium secundo
Turgida uela.

EX EODEM, ODE XVI. LIBRO
Secundi ad Grosshum.

De Ocio.

Ocium diuos rogat in patenti
Prensus Aegeo, simul atra nubes
Condidit Lunam, neq; certa fulgent
Sydera nautis.

Ocium bello furiosa Thrace,
Ocium Medi pharetra decori,
Grosshe non gemmis, neq; purpura ue
nale, nec auro.

Non enim gaza, neq; consularis
Summouet licitor miseros tumultus
Mentis, & curas laqueata circum
Tecta uolantes.

Viuitur paruo bene, cui paternum
Splendet in mensa tenui salinum:
Nec leueis somnos timor, aut cupido
Sordidus aufert.

Quid breui fortes iaculamur auro
Multa? quid terras alio calentes
Sole mutamus? patriæ quis exul
Se quoq; fugit?

Scandit æratas uitiosa naueis
Cura, nec turmas equitum relinquit,

Ocyor

Ocyor cervis, & agente Nymbo

Ocyor Euro.

Latus in præsens animus, quod ultra est

Oderit curare, & amara lento

Temperet risu. NIHIL est ab omni

Parte beatum.

Abstulit elarum cita mors Achillem,

Longa Tithonum minuit senectus :

Et mihi forsan tibi quod negarit,

Porriget hora.

Te greges centum, Siculaeq; circum

Mugiunt uaccæ: tibi tollit hinnitum

Apta quadrigis equa: te bis afro

Murice tinctæ

Vestiunt lanæ, mihi parua rura, &

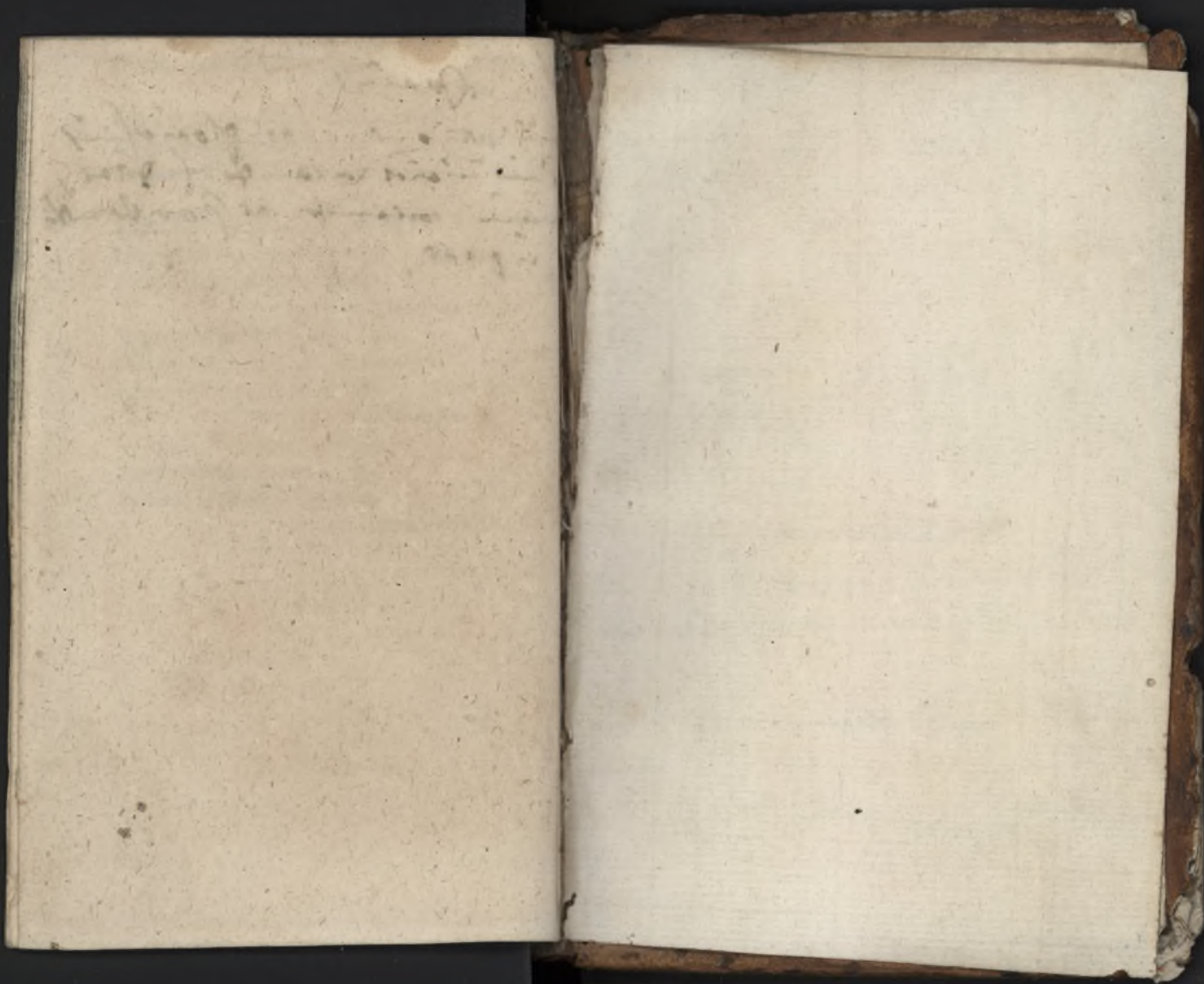
Spiritum Graiæ tenuem Camœnæ

Parca non mendax dedit, & malignum

Spernere uulgus.

FINIS.

*Græci, in
various chap. p. 101
p. 102
p. 103
p. 104
p. 105
p. 106
p. 107
p. 108
p. 109
p. 110
p. 111
p. 112
p. 113
p. 114
p. 115
p. 116
p. 117
p. 118
p. 119
p. 120
p. 121
p. 122
p. 123
p. 124
p. 125
p. 126
p. 127
p. 128
p. 129
p. 130
p. 131
p. 132
p. 133
p. 134
p. 135
p. 136
p. 137
p. 138
p. 139
p. 140
p. 141
p. 142
p. 143
p. 144
p. 145
p. 146
p. 147
p. 148
p. 149
p. 150
p. 151
p. 152
p. 153
p. 154
p. 155
p. 156
p. 157
p. 158
p. 159
p. 160
p. 161
p. 162
p. 163
p. 164
p. 165
p. 166
p. 167
p. 168
p. 169
p. 170
p. 171
p. 172
p. 173
p. 174
p. 175
p. 176
p. 177
p. 178
p. 179
p. 180
p. 181
p. 182
p. 183
p. 184
p. 185
p. 186
p. 187
p. 188
p. 189
p. 190
p. 191
p. 192
p. 193
p. 194
p. 195
p. 196
p. 197
p. 198
p. 199
p. 200*

Plinius Tarnor me epta
de obitu M. Valer
Martialis ad
Cornel:

1021
Ica,

uit moris antiqui, et quod singu-
lorum laudes, vel urbium scrip-
tant, aut honoribus, aut pecu-
nia ornare.

Demetrius

Pothus de laudibus facere laus,
dantes laudibus quoque inoptum
putamus.

Anno à nato Christo.

à 257.

Q. B. T. Fronti nulla fides.

